

vente til Dommerne havde afgivet deres Kendelse.

Hr. Augustinus Hansen blev derpaa af Dommerne udnævnt som den bedste Gymnastiker og tildelt en Vandrepræmie, bestaaende af et broderet Silkeskærf, som han beholder indtil han finder sin overmand.

Efter Afsyngelsen af det sidste Vers af den forannævnte Sang forlod Gymnasterne Salen under Tilskuernes Bifald.

Hr. Keils Kommando var kraftig og bestemt, og det maa siges, ligesaa meget til hans som Elevernes Ros, at der er et smukt resultat »Fimur« har opnaaet i de forløbne tre Maaneder.

Paa Vejen fra Gymnastiklokalet blev Dagens Helt, iført sit Silkeskærf, baaret af Triumf af Kammeraterne til Djurhuus' Hotel.

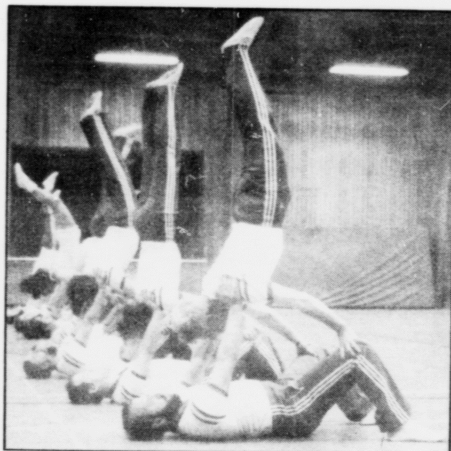
Regluligt arbeði við fimleiki varð tó valla framfyrir enn í 1906, tá fimleikahugaðir dreingir vendu sær til tann unga læraran, Jógvan Waagstein, og fingi hann til leiðara. Hetta ár hevði Wagstein framsýning við 15 luttakurum.

Áhugin fyri hesi ítróttvaks so mikið, at fyrsta blaðsíða í ferðabókini kann siga frá, at í desember 1909 móttist Wagstein í fimleikahöllini við sínum trimum fimleikalíðum, har

gjørt var av, at seta á stovn fimleikafelag, Thorshavns Gymnastikforening. Felagsins lógir vorðu tó ikki samtyktar fyrr enn á aðalfundi 10. september 1911. Fyrsta nevndin: Valdemar Rein, Johan Samuelsen, Christoffer Ziska, Ove Lützen og Sigurd Christiansen.

Mong eru felagini her á landi, ið sovnað eru í tíðarskeiðinum 1909—1960. Hetta felag hevur — hóast bert ant, men tað hevur sýnt slíka livsmegi, at tað hevur kunnað fylgt við og tikið til nýtslu tann stóra framburð, ið hesi 60 árin hava havt við sær innan fimleikin.

Veturin 1910/11 hevði felagið 40 limir. Hver einstakur skuldi søkja um limaskap, umsóknin varð viðgjörd á nevndarfundi. Enn vóru bert menn í felagnum. Tað var eisini nevndin, ið gjørdi av, hvør skuldi vera á hvørjum líði, og hvør sleppa skuldi at luttaka í framsýningunum. Hetta sigur okkum, at eins og innan fótbóltn hugsaðu menn tá minni um stóra skaran, ið venjast skuldi, enn um teir einstøku, sum høvdu viðføddar gávur. Soleiðis mundi mannaagongdin vera tað mesta av teimum fyrstu 25 árunum.

Havnar Fimleikafelag er felag, ið altíð hevur sæð stóra fyrminin í at hava samstarv við feleð og frændir uttan fyri egnu landamørk okkara. Felagið hevur havt nógvar fremmandavitjanir og limir felagsins eisini verið á nógvum ferðum uttanlands. Sjálvt í teimum trøngu triatiárunum eydnaðist HF at senda eitt líð, átta kvinnur og tiggju menn, til Noregs, til Oslo, at luttaka í »13. Nationale Gymnastik- og Turnstevne«. Hetta var í 1938.

Seinni heimsbardagi forðaði sjálvsagt fyrri uttanlandsferðum og fremmandavitjanum, men í 1949 luttók stórt fimleikalíð frá HF á stevnu í Stockholm, nevnd »Lingiadan«. Um hesa ferð sigur Martin Holm:

Per Henrik Ling er heimsgitin svenskur pedagogur innan fimleikin. Hann doyði í 1839. Honum til heiðurs varð hundrað ár seinri — 1939 — hildin heimsfimleikastevna í Stockholm. Vit tóku ikki bjóðaðir við í 1939. Lingiadan skuldi takast upp aftur 10. hvørt ár. Í 1949 fáa vit bræv frá I. G. Thulin, majori, ið sigur, at sambært heimastýrslógina eru vit serstøk tjóð og tí bjóðaðir við til Lingiaduna við kvinnu- og manslíði.

Vit tóku av, og Kirstin og M. Holm savnaðu bestu fimleikararnar um seg og lögdu avstað til Bergen við Ternuni hin 21. juli við 14 kvinnum og 16 monnum — samvitskan var í lagi, tí dúgliga var arbeitt bæði í hól og á grøn- um vølli. — Eins og í 1938 móttu allir føroyavinirnir í Bergen algoystir líka í sjóvarmálanum at taka móti og teimum á baki skari av blaðmonnum.

Komin til Stockholm, sóu vit mangt og mikið, sum kveikti í okkum gleði og hugsjónir, men skráðgongan 27. juli, 15000 fimleikarar í 44 fylkingum, bar av øllum. Hjertu okkara titaðu titt av reystleika, dirvi og frøi, at tað fall í okkara lut at ganga undir føroyska flagginum á hesum altjóða fundi.

Vi høvdu fyra framsýningar. Um, hvussu vit stóðu okkum millum so goðar fimleikarar, lata vit sviar døma.

»Faroarna hade en bejublade uppvisning i Konsert-huset. De seta flickorna i sina vackra drakter slog an, och Kirsten Holm ledde det hela från pian-oet. Maken, Martin, har

förövrigt hand om den manliga truppen» (AT 29. juli 1949).

»Valbygda flickor från Färoarna briljera med repet inför en begeistrad konsertpublik.« /Stockh. Tidningen 30. juli 1949.

»I den til bristningsgransen fullsatte Kungl. tennishallen fick man bevitna en fenomenalt skicklig uppvisning af Foroya Itróttasambands manliga trupp. De gjorde fjädrande lätta plincho och tycktes mestadels sväva i luften. En del styva rörelser på sadel fullständiga det gode inntrycket.« Svenska Dagbl. 1.8.1949.

At siga stutt frá, hvussu Lingiadan skarst — hvussu hon royndist okkum, gerst ikki.

At koma knappliga úr skitnari fimleikahóll, sum lekur í eyri og seyri, ongum hita og ongum bað, inn í hollir saman við pakistanarum, indarum og afrikanarum, har glansurin stendur av hvørjum spreki, har vakrir sól-breindir svenskir unglingar kappast um at vera tær til vildar og sýna tær sín høga kropskultur, svenskan effektivitet og sjálvan býin — Nordens Venedig — gera teg væl meira klárskygðan. Hetta má vera høvuðsörindini við slíkari ferð.

Vit lögdu eisini heimleiðina um Bergen — komu hagar 2. august, og Ternan skuldi koma 4. og flyta okkum heim, men kom ikki fyrr enn 9. — lá inni í Hetlandi vegna ódnarveður. Vit blivu so státt heila viku longur í

Bergen enn ætlað. Eitt er at taka móti fólki eitt samdøgur ella bæði tvey, tá fyri er skipað, men sum nú, heila viku uttan fyrirreiking mátti koma vertunum illa við. Men nei, vikan gekk, sum Bergens Tidende skrivaði við »synfaring, leikframvising og fest — samkjensla millom frendefolk er sterk og levandi«.

Heimferðin og heimkoman hevði sama lætta og ljósa góðvildardámin.

Luttakarnir í Lingiadan 1949

Roda Árting
Elinborg Trond-Hansen
Hjördis Dahl-Christiansen
Helena Dahl-Christiansen
Inga Jacobsen
Elly Meitelberg
Margit Carlsen
Edith Simonsen
Petra Arge
Sunneva Sørensen
Sólrun Árting
Anna Evensen
Sigrid Rubeksen
Elin Weihe
Kirstin Holm, lærarinna

Christian Dahl Christiansen
Niels Debess
H. J. Egholm
Finn Mortensen
Absalon Djurhuus
Heri Jensen
Øssur Debess
Herluf Mikkelsen
Osmundur Haraldsen
Arni Olsen
Eirikur Hansen
marni av Kák
Magnus Jacobsen
Palli Gregoriusen
Ebbe Mortensen
Martin Holm, lærari

Framhald á síðu 11

1 X 2

Tey 12 røttu

Tey tólv røttu veddingarteknini vóru hesi:
111 XX1 221 112

Í leikviku 48 var einki rað við 12 røttum dystum. Tí varð vinningurin, kr. 7.288,-, fluttur til leikviku 50. Heldur einki rað var við 11 røttum, men 8 rað vóru við 10 røttum dystum og fekk hvørt av hesum 1269,68 kr.

Eykavinningurin, 10 krov, fóru til:
Óli Midjord, Krosslið 4, 3800 Tórshavn.
Jonny Reinert, Villingadalsvegur 28, 3800 Tórshavn.

R. Mouritsen, Hamarsgøt 15, 3800 Tórshavn
Hjördis Niclasen 3880 Tvøroyri
Leidulf Farstad, 3800 Tvøroyri
Denni Augustinussen, 3880 Tvøroyri
peter Petersen, Við Sandin, 3870 Klaksvík
Egon Joensen, 3865 Sandavágur
Erling Jacobsen, Norðagøta
Bogi Lervig, 3840 Fuglafjørður